

Затверджую:

Директор Класичної гімназії
при Львівському національному
університеті імені І.Франка
Джала Ю.С.

2 вересня 2020 р.

Інструкція з охорони праці № 12
Основні правила поведінки дітей на воді

1.1. Безпека дітей на воді досягається правильним вибором і обладнанням місць купання, чіткою організацією купання, систематичним проведенням роз'яснювальної роботи серед населення про правила поведінки на воді і дотримання попереджувальних заходів.

1.2. У дитячих оздоровчих установах, розташованих на берегах водойм чи поблизу них, місце для купання вибирається, по зможі, біля похилого піщаного берега, не ближче як за 500 м від причалів, пристаней, гребель та інших гідротехнічних споруд. Швидкість течії не повинна перевищувати 0,2 м/сек.

1.3. На пляжах дитячих оздоровчих установ місця купання мають бути позначені поплавковою огорожею або парканом, ділянки пляжу, акваторії для купання та навчання плаванню дітей до 9 років повинні мати глибини не більше ніж до рівня грудей дитини, середньої на зріст у даній групі.

1.4. Територія пляжу повинна бути обладнана, мати kabіни для переодягання, тіньові тенти, душові та інше обладнання.

1.5. Дно акваторії, відведеної для купання дітей, повинно мати пологий нахил до глибини 1,5 м без ям, обривів і небезпечних предметів (підводного каміння, уламків пал'я, коріння, скла та ін.). Перед відкриттям табору і купального сезону дно акваторії повинно бути обстежено водолазами і очищене від сторонніх предметів, про що складається акт. Обстеження дна входить в обов'язки організації, якій належать пляж, місце купання. (Право на

обстеження дна акваторії та видачі відповідного акта мають водолази-професіонали).

1.6. У місці купання не повинно бути виходу ґрунтових вод із низькою температурою, джерел забруднення води, вирів.

1.7. Пляж дитячої оздоровчої установи повинен відповідати встановленим санітарним вимогам, бути впорядкованим, огороженим з боку суші. На відстані 3 метри від зрізу води встановлюються щити із рятувальними кругами (із фалами) та плавучими кулями (із плавучими фалами).

1.8. На території пляжу дитячої установи обладнуються стенди із матеріалами щодо попередження нещасних випадків на воді, вивішені «**Правила купання**», установлений стенд з даними про температуру повітря і води, силу і напрям вітру.

1.9. На території дитячої оздоровчої установи повинен бути медичний пункт.

1.10. Відкриття пляжу дитячої оздоровчої установи дозволяється після перевірки його спеціальною комісією, яка створюється рішенням місцевої державної адміністрації з участю регіонального інспектора ДПРСВО.

1.11. Кожний табір або інші дитячі заклади, що розміщені біля водойм, обов'язково повинні мати відомчий сезонний рятувальний пост, який виставляється тією організацією, у віданні якої знаходиться дана оздоровча установа.

1.12. Відповідальність за безпеку дітей під час купання покладається на дорослого підготовленого і проінструктованого керівника групи дітей.

1.13. Купання дітей, дозволяється тільки групами не більше 12 осіб. За тими дітьми, які купаються, повинно вестись безперервне спостереження черговими вихователями та інструкторами.

1.14. Купання дітей, які не вміють плавати, необхідно проводити окремо від інших дітей. Купання таких дітей організовує і контролює керівник оздоровчого закладу.

1.15. Перед початком купання дітей проводиться така підготовка пляжу:

- перевірка дна акваторії пляжу;
- межі пляжу, відведеного для купання групи дітей, позначаються вздовж берегової лінії прапорцями або віхами;
- на щитах вивішуються рятувальні круги, плавучі кінці з плавучими кулями та інший рятувальний інвентар.

1.16. Після завершення цих заходів групи відводяться на свої ділянки купання, де кожна група інструктується з правил поведінки на воді.

1.17.Купання дітей при відсутності рятувальних постів заборонено.

1.18.Дітям, які купаються, заборонено пірнати із перил, запливати за знаки лінії запливу, допускати безглузді витівки, подавати вигнали про необхідність допомоги заради жарту.

1.19.Для навчання дітей плаванню на кожному дитячому пляжі обладнується учбовий пункт. Учбовий пункт огорожується сіткою або штахетником на суші і на воді. Учбовий пункт забезпечується плавальними дошками, підтримувальними поясами, електромегафоном. Територія й акваторія учбового пункту повинна забезпечувати проведення навчання плаванню на березі і у воді не менше 12 дітей. Учбовий пункт обладнується вивіскою, повинен мати стенд з розкладом занять, учбовими плакатами із методики і техніки плавання, правилами поводження на воді.

1.20.Під час купання дітей на території дитячого пляжу забороняється:

- купання і присутність сторонніх осіб;
- катання на човнах і катерах;
- ігри і розваги на воді.

1.21. Для купання дітей під час походів, прогулянок, екскурсій вибирається неглибоке місце із пологим дном, яке б не мало гострих каменів, водоростей, мулу. Обстеження місця проводиться дорослими, які вміють добре плавати і пірнати, добре знають прийом рятування та надання першої медичної допомоги потерпілим на воді.

1.22.Межі купання позначаються буйками, жердинами тощо.

1.23.Купання проводиться під контролем дорослих при додержанні всіх заходів безпеки.

1.24.Купання дітей, які не вміють плавати, під час походів забороняється.

1.25.Після закінчення купального добового терміну адміністрація дитячої установи зобов'язана виділяти патруль (відповідального чергового) для обходу берега водойми та вести контроль кількості дітей в групах.

1.26.Катання дітей на гребних човнах, катерах (моторних човнах) проводяться тільки під керівництвом дорослих. Діти і дорослу

повинні бути одягнені в індивідуальні рятувальні засоби (жилет, пояс). До керування човном, катером допускаються особи, які мають свідоцтво на право керування плавзасобом.

При катанні дітей на човнах забороняється:

- перевантажувати човен (катер) понад установлену пасажиромісткість (вантажопідйомність);
- користуватися човном дітям до 16 років без супроводу дорослих;
- стрибати у воду і купатися із човна (катера);ї
- сидіти на бортах, розгойдувати човен, переходити із місця на місце чи переходити (пересідати) на інший човен (катер).

2. Рятування та надання допомоги потерпілим на воді.

Потопати може людина, котра не вміє плавати, стомлена, хвора або поранена, а також людина, яка опинилась у холодній воді або ж випадково впала у воду. Якщо ви побачили, що людина у воді кличе на допомогу, махає руками, щоб привернути увагу, намагається наблизитись до берега або човна, хапається на пліт – вона потребує негайної допомоги. По-перше, слід зрозуміти: людина, що тоне, діє несвідомо та інстинктивно.

Якщо ви не впевнені, що самотужки зможете допомогти потопаючому, краще зразу покличте на допомогу ще когось. Підпливаючи до людини, що тоне, слід тримати попереду себе будь-який плавучий предмет, щоб потерпілий зміг ухопити за нього, а не за вас. Людина в шоківому стані може потягнути за собою й вас. Підбадьорюйте потерпілого, намагаючись примусити його працювати ногами, тоді ви будете тягнути його до берега.

Якщо ви не маєте жодних рятувальних засобів під руками, не намагайтеся підпливати до потерпілого спереду. Краще спробуйте розвернути його спиною до себе. Лівою рукою візьміть його за ліву руку вище ліктя й швидко розверніть спиною до себе, захопивши зігнутою в лікті лівою рукою під підборіттям. Транспортувати потерпілого необхідно на боці або спині так, щоб його обличчя було над поверхнею води.

2. Витягши потерпілого з води:

- покласти його на тверду поверхню так, щоб голова була відкинута назад (для цього можна використовувати валик, скручений з одягу);
- звільнити дихальні шляхи;
- визначити наявність дихання протягом 5 секунд та пульсу на сонній артерії протягом 10 секунд;

- якщо вони відсутні, починайте роботи штучну вентиляцію легень способом « з рота в рот». За відсутності пульсу одночасно слід робити непрямий масаж серця (на одне вдування – від 5 до 15 масажних поштовхів);

- під час штучного масажу серця натискання слід робити на грудну клітку (в нижній частині грудини між ребрами біля серця) основами долонь, поклавши їх одна на одну. Руку в ліктях не згинати, використовувати свою вагу для натискання (грудну клітку слід стискати на 4-5 см);

одночасно з наданням допомоги необхідно викликати «швидку медичну допомогу», або якнайшвидше, не припиняючи реанімації, доставити потерпілого до лікарні.

Розроблено:

Фахівець з питань
охорони праці

О.М.Мізюнов